

There was one creation

— **מדא יצירה הואי** —

OVERVIEW

The גמרא cites a מחלוקת between לוי (who did not recite the ברכה of יוצר האדם) and רב אסי (who recited the ברכה of יוצר האדם). Initially the גמרא wanted to say that לוי maintains¹ that יצר is sufficient to say the ברכה of יוצר האדם and therefore it was sufficient to say the ברכה of יצר (one יצירה) and there is no need to add יוצר האדם (a second יצירה). However רב אסי maintains that יצירה (יוצר האדם) is two ברכות, therefore he made two יצירות, יצר האדם and יצר (אשר יצר). Our תוספות clarifies what is meant by יצירה הואי.

צריך לומר דהיינו כמאן דאמר פרצוף אחד² -

It is necessary to assume that this view of הוֹיָא יצִירָה הוּא is according to the one who maintains that only one face was created -

מדקאמר בתר הכי דכולי עלמא חדא יצירה הואי מר סבר בתר מחשבה אזלינן³ -

Since the גמרא states shortly that everyone maintains חדא יצירה הואי; however one master maintains that we go according to the thought, and the other maintains we go according to the deed -

ובריש פרק שני דעירובין (דף יח,א ושם) משמע בהדיא -

And in the beginning of the second פרק of עירובין, it clearly seems -

דלמאן דאמר פרצוף אחד הוה עלה במחשבה להבראות שנים -

That (only) according to the מ"ד that פרצוף אחד היה, there arose the thought to create two -

אבל למאן דאמר התם שני פרצופים לא סבירא ליה הכי⁴ כך פירש רבינו שמואל בן מאיר:

¹ There is a מחלוקת between רב ושמואל (in ברכות סא, א) how אדם וחווה were created. One maintains that there was one creation of two faces (bodies) attached back to back, and then ה' separated them. This is the view (here) of לוי that חוה was created from adam's back. The other view is that ה' first created אדם alone (with a tail) and from his tail ה' later created חווה. This is the view of רבי אשרי that שתי גמרא understanding of our ראשונים' (first ה' created אדם and later ה' created חווה from his tail). This is s'li.

² See footnote # 1. ה' created אדם alone and created חוה later from אדם. It is called חוה יצירה since when ה' created אדם he created only אדם (and not חוה); it was a יצירה. [The creation of חוה afterwards is not considered a יצירה, but merely a תולדה.] However the one who maintains שתי יצירות הוא is of the opinion that initially both אדם וחוה were created together (back to back), therefore it is שתי יצירות; meaning אדם and חוה. This is the exact opposite of פרש"י in footnote # 1.

³ Since in thought there were two, therefore we make both ברכות האדם of יוצר יצר and אשר יצר.

4 בשלמא למאן דאמר פרצוף היינו דכתיב זכר ונקבה בראם, אלא למאן דאמר זכר מאי זכר ונקבה בראם, states: עירובין there in גמרא לא לכדר' אבהו, דר' אבהו רמי כתיב זכר ונקבה בראם וכתיב (כי) בצלם אלהים ברא אותו, בתחלה עלתה במחשבה לבראות שנים ולבסוף לא אחד (ב' פרצופים back to back (what we call here אדם וחוה ה' created), and the term זכר means that 'ה first created אדם (with a זכר) and created חוה from this זכר (what we call here אחד פרצוף אחד).] It is evident from that גמרא that the דרשה שנים ודרשה אחד is only according to the מחשבה לבראות שנים (that is how he explains זכר ונקבה בראם; that this duality of זכר ונקבה was במחשבה), however according to the פרצופים שני (that is

However according to the מ"ד שני פרצופים, he does not agree to that (that it was **רשב"ם**). **This is the explanation of the** (עלה במחשבה להבראות שנים).

SUMMARY

The one who maintains חדא יצירה הואי is of the opinion that נברא אחד פרצוף אחד.

THINKING IT OVER

עלה does not maintain שני פרצופין נבראו מ"ד that the (פרש"י on) asks תוספות עלה במחשבה. ⁵ Seemingly according to this מ"ד, it was certainly **גמרא** in עירובין means to say that **עלה במחשבה** to create two. What is תוספות question?!

the meaning of זכר ונקבה בראם is literal; there is no discussion of **עלה במחשבה**. [See 'Thinking it over'.] Therefore since the **גמרא** here concludes that everyone agrees חדא יצירה הואי, and the dispute is whether we follow the **עלה במחשבה** or the **מעשה**, it must maintain that we follow the view of אחד פרצוף אחד (not פרצופים). It therefore follows that the view of חדא יצירה הואי maintains אחד פרצוף אחד.

⁵ See footnote # 4.